

името му е вече *Ени кьой* ('Ново село'). Оттам някои смесват *Новачево* с други селища от Сливенско, които носят същото име. Такива са сегашният квартал на Сливен *Ново село* и с. *Глуфишево*. Прави се изводът, че тогавашните българи са се изселили през 1830 г. в Русия, а на тяхно място са дошли турци. Такова събитие не може да не остави никакви спомени, но в селото те липсват. Явно е, че българите, ако е имало такива, са го напуснали рано. Възможно е в по-ранно време да е имало заселници шиити, тъй като има местност *Дервишко*, а и сега в гробището има теке, нетипично за сунитите. По предание това теке е преместено тук от с. Чинтулово (Касъмово) след като, по искане на местните жители, е преобразувано в черква. През 1859 г. д-р Поайе отбелязва, че в селото има 40 фамилии на мюсюлмани сунити.

В близост до северната граница на землището е прочутото хайдушко сборище *Агликина поляна* – крайна цел на четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа през 1868 г.

По турско време селото е в Сливенска каза. След 1878 г. то е в Сливенска околия. До 1934 г. е самостоятелна община, в която влизат селата Градско и Жълт бряг, а след това е към с. Бяла. С министерска заповед № 3725 от 2. 12. 1934 г. *Еникьой* е преименувано на *Новачево*.

Най-старитеродовеса: *Късоалар, Потуроалар, Чолакоалар, Осмодакколу, Насъколу, Халилолу*.

В селото има джамия и е седалище на районен мюфтия. Читалището „Юрий Гагарин“ е основано през 1965 г.

Традиционният поминък в миналото е бил земеделие, животновъдство, дърводобив. Докато е съществувало минното предприятие „Балканбас“, голяма част от мъжете са били миньори.

Землището на селото е с площ 25,6 кв. км. Околните землища са на селата Бяла, Жълт бряг, Градско, Божевци, Стара река. Районът е горист – полупланински и планински. Височината му е от 480 м. при Беленска река до 1105 м при м. *Трите гроба* на билото на Средна Стара планина.

Повечето от названията на местностите са от турски произход.

ЖИ: *новачевец, новачевка, новачевци, новачевче*.

МИ: *Агликина поляна, Азмаклъка, Айкъна, Ак таиш, Ак чешиме, Алан мешелик, Алмалък, Армутлу азиш, Армут чайр, Асарлък (Голям и Малък), Аслан бюк (Аслан боюндъ), Баалък дюзю, Бакаджий ери, Балабан чукур, Баладжак, Бахчалъка, Бекър ходжа, Беленска река (Бели дере), Бели амежъ, Бент яня, Бички яня, Бишляк, Бююк орду, Бунар баши, Веранлък баши, Гереня (Герен яня), Гермек кая, Голям чардаклък, Голяма търничка, Горна махала, Гюней, Гюнъ сарлък, Дан кая, Даракчий ери, Дерек боюк, Дервишко, Дервиш алан, Доруклу, Драже, Дранса, Дряновец (Дряна), Дюзъ айкън, Дядонотюва двор, Дянковото, Ев яня, Екаръка, Емишан кая, Емишан (Мишан) дерек, Ериклика, Ески баалък, Ет тарла, Ешик чайр, Железни врата, Илинджъ алан, Ирер дерек, Ирер кору, Йол айрасъ, Кабаджик, Каваклъка, Кавлак чотлун, Кайнак яня, Кайраклъ ери, Кайряка, Кара аралък, Кара атър пьнар, Каршида, Катаатър пьнар, Катранджий айкън, Кара кая*